

ION DUMITRESCU

Prezentă în orizontul nostru spiritual ca un demers permanent pentru cultivarea sentimentelor luminoase, a aspirațiilor nobile, ca un factor de edificare moral-estetică, muzica ne prilejuiește totodată momente foarte legate de viața și activitatea slujitorilor ei. A intrat în tradiția Uniunii noastre de a sărbători personalitățile de seamă ale creației muzicale și muzicologiei cu ocazia zilei lor de naștere, — file din calendarul culturii muzicale românești în ansamblul ei.

Este pentru noi toți un motiv de sinceră bucurie să omagiem, în acest cadru, pe maestrul emerit al artei Ion Dumitrescu cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață, dintre care cei mai mulți au fost consacrați activității creatoare, pedagogice și de sprijinire generoasă a mișcării noastre muzicale, atît în calitate de președinte al Uniunii compozitorilor și muzicologilor, funcție pe care a îndeplinit-o timp de aproape un sfert de veac, cît și ca profesor la Conservatorul „Ciprian Porumbescu“ din București.

Potrivit temperamentului său artistic, robust și dinamic, cît și a predilecției sale pentru exprimările ample, generoase, Ion Dumitrescu este prin excelență un simfonist care se adresează formelor muzicale de anvergură, concepute conform logicii și echilibrului de factură clasică, așa cum o dovedesc cele trei suite pentru orchestră, *Simfonia I* (distinsă cu Premiul de stat, 1949), *Preludiul simfonic*, *Simfonieta* (distinsă cu Premiul „George Enescu“ al Academiei pe anul 1957), *Cvartetul de coarde* și *Concertul pentru orchestră de coarde*. Subordonarea celorlalte mijloace de expresie (armonie, orchestrație) unui tematism muzical bine conturat, viguros, dar mai ales deducerea lor din substanța folclorului, constituie trăsăturile caracteristice ale stilului compozitorului.

Prin valoarea deosebită a creației sale, prin bogata sa activitate de pedagog strălucit, prin munca plină de abnegație și dăruire pe care a desfășurat-o ca președinte al Uniunii compozitorilor, maestrul Ion Dumitrescu se înscrie cu o contribuție valoroasă în efortul general pentru propășirea culturii românești, pentru dezvoltarea și îmbogățirea continuă a vieții muzicale din țara noastră.

Pentru meritele sale deosebite, Conducerea de partid și de stat i-au conferit titlul de maestrul emerit al artei și a fost distins cu înalte ordine și medalii ale R. S. României.

Împreună cu publicul larg iubitor al creației sale muzicale, care se distinge prin bogata expresivitate melodică și prin puternicul colorit armonic-orchestral, în numele Uniunii compozitorilor și muzicologilor din țara noastră și a Conservatorului „Ciprian Porumbescu“ din

București, adresez compozitorului și profesorului Ion Dumitrescu sincere felicitări precum și urări de sănătate și de noi înfăptuiri pe tărîmul culturii noastre muzicale, împreună cu un călduros „la mulți ani“.

Nicolae CĂLINOIU

COMPOZITORUL

Solicitat să definească sensul existenței sale, să formuleze chintesența idealului în care a investit talent, pasiune și energie, Ion Dumitrescu a răspuns fără ezitare : înălțarea muzicii contemporane românești, altfel spus... „grija noastră cea mai mare este să păstrăm nivelul, integritatea și individualitatea muzicii românești, să păstrăm și să cultivăm tot ceea ce este mai bun în ea“. Într-adevăr, compozitorul, dirijorul orchestrei Teatrului Național, pedagogul, și nu în ultimul rînd, factorul catalizator al activităților de creație muzicală, l-am numit indirect pe Ion Dumitrescu, a ars ca o torță vie pe altarul muzicii românești pe care a știut s-o slujească, nu numai cu o pilduitoare devoțiune dar și cu inteligență și demnitate.

Sărbătorirea maestrului, care atinge pragul frumoasei vîrste de 70 ani, nu este o manifestare obișnuită, în orice caz nu ar trebui să fie așa, deoarece Ion Dumitrescu este un muzician de mare distincție, de numele și personalitatea lui legîndu-se una dintre cele mai înfloritoare etape ale artei sunetelor de la noi, cînd, în calitate de președinte al Uniunii compozitorilor, în contextul atît de dinamic al epocii, a acționat în mod benefic asupra destinului creației și vieții muzicale, contribuind substanțial la progresul general al artei muzicale din România. Astfel, Ion Dumitrescu întruchipează el însuși o epocă, deoarece s-a identificat cu arta pe care a exercitat-o, s-a bucurat de succesele confracților, i-a susținut, stimulat și aplaudat, preocupîndu-se de viitorul muzicii, de generațiile contemporane și de perspectivă. Adeseori, grija sa echivala cu o perpetuă frămîntare și zbatere pentru a asigura corabiei muzicale, ca să folosim un eufemism, ce înainta uneori și pe mări agitate, o direcționare fermă, profund atașată tradiției naționale. Proiectînd cu luciditate, fantezie și clarviziune aspirațiile și imperativele muzicii noastre, Ion Dumitrescu a desfășurat generoase demersuri, secondate de acțiuni eficiente, în spiritul nobilei cauze a artei componistice și gîndirii muzicologice, care, într-o metaforă, ar putea fi asemuite cu efectul ploilor declanșate pe lanurile încolțite. Sub acțiunea lor, ca spicele de grîu, sunetele muzicii noastre contemporane se înălțau semeț, țintind spre universalitate.

Născut într-o familie de țărani cu dragoste pentru roade bogate, în Oteșani-Vilcea, la 20 mai 1913, ziua și luna nașterii lui Wagner, la